

guit over: Kekertat til Skinderhvalen.

Det bemærkes, at Grænsen for dette Bygdeafsnit ikke følger Yderøerne. Dette lader sig ikke gøre med mindre man udelukker Færingerne fra hele det store Arkipelag syd for Godthaab, hvilket vilde være særlig uheldig, da det netop paa denne Strækning er særlig nødvendigt at kunne søge i Læ af af Øerne.

- 9) Udkystafsnit: fra Skinderhvalen langs Fastlandskysten til Marok paa Syd-siden af Sermilik, der lukkes ved en Grænse tværs over Fjordmundingen;
- 10) Bygdeafsnit: langs Yderøerne, forbi Bopladerne Grædefjorden (Kanisut), Lichtenfels Fiskerneset, til Sydspidsen af Lichtenfels-øen;
- 11) Udkystafsnit: fra sidstnævnte Punkt tværs over Sundet til Kangarsuk, og herfra langs Fastlandskysten til Ravns Storo, dog saaledes at Fjordene Tassiusarsuak og Agdlumersat spæres efter en Linie tværs over Fjordmundingerne. —

Forslag.

Idet Lagtinget fastholder sin Ansøgning af 1935 skal Tinget subsidiært andrage om, at der paa visse Udkystafsnit af Kysten, saaledes som foran nærmere præciseret, tillades Færingerne at drive Haand- og Langline-fiskeri. —

Ferðautreiðslur viðvíkjandi fiskidelegasjón.

Vinnuvevndin fær heimild til at avgera málið við tingan við Føroya Fiskimannafelag, og tann peningurin, ið Vinnuvevndin og Føroya Fiskimannafelag koma ásamt um, verður at rinda úr amtsgrunninum.

Formaður F.F.s hevur felagsins vegna søkt um endurgjald av útreiðslum við hansara ferð til Danmarkar í novbr.—deabr. sum nevndarlímur í fiskari-delegasjónini.

Den midlertidige Nød.

I færøske Blade læser man for Tiden om Skridt, der er foretaget for at afhjælpe den midlertidige Nød paa Færøerne samtidig med, at enkelte kommer op at nappes om, hvem der skal have Æren for at have udvirket denne Hjelpeaktion. Man fristes uvilkkaarlig til at bide Mærke i den pedantiske Tankeforbindelse, der forekommer. Men selvfølgelig — hvorfor være »large«; det er jo Fiskerne, der drejer sig om, de kan sagtens klare Situationen for et Beløb, der i »Almindelighed« ikke overstiger 100 Kr.

Det er ikke Hensigten hermed at mæne til Utaknemlighed; men man kunde paapege det uholdbare i en saadan Fremgangsmaade til Afhjælpning af økonomiske Vanskeligheder; for det

kommer til syvende og sidst kun at virke som Reaktion og det ikke blot for mindrebemidlede Vedkommende.

Forholdet er i Virkeligheden det samme for større Virksomheder herhjemme, hvad midlertidig økonomisk Støtte angaar. Det er som en Draabe i Havet i Sammenligning med det, der behøves.

Det, der gælder om, er at komme bort fra denne nuværende Lappen paa Tingenes Tilstand.

Saa godt som alle unge Færing, der er vokset op i Efterkrigsaaene, er ubemidlede — ikke saa faa med en Arv af Gæld, hvilket er ganske naturligt. Aarsagen ligger i, som jeg hørte en ældre Fisker sige: Hvad nytter det at tage af Sted nu (paa Fiskeri). Havde det været som i 1919; da tjente jeg 4000 Kr. som Fisker — hvad er den nuværende Generation henviset til?

Til at arbejde med Laan — desværre.

Enven og Lysten til at tage fat mangler jo ikke; men det er et ligefrem uhyggeligt Foretagende, lige saa snart man binder sig an med noget herhjemme. For man aner Følgerne. Tvangsauktionerne plojer den ene Spalte efter den anden i »Dimmalættinge«.

Mon der er noget Land i Verden, hvor Tvangssalg i den Grad forekommer som her?

Næppe!

Det er saaledes med stækket Mod, en ung Færing foretager sig noget i disse Tider.

Man burde derfor i vort Samfund, hvor Ungdommen er henviset til at starte med Laan — Understøttelser, Legater o. l. i det øvrige Kongerige er som Regel betinget af en Lov, der ikke gælder for Færøerne, have sin Opmærksomhed henvendt paa de Forudsætninger, som Laaneinstitutioner paa Færøerne arbejder under.

Her gælder, som Hr. Danbjørg sagde paa et Vælgermøde i Vaag, at man skal eje 3000 Kr. for at laane 1000 Kr.; dette er endda sat højt — og saa er Tilbagebetalingstiden saa minimal, højst 15 Aar, at det uvægerligt maa ende med en Katastrofe. Dette maa betegnes som den eneste Aarsag til den sørgelige Kendsgerning, Tvangssalg.

Naar man nu imidlertid er en Del af det øvrige Kongerige Danmark, hvorfor kan man saa ikke faa Del i de Fordele, der er beskrevet øvrige danske Borgere?

Det trænges i høj Grad. — Og det er vort Haab, at Lagtinget vil arbejde med dette Maal for Øje — for mere betryggende Forhold.

Socialdemokraterne har iøvrigt tidligere heromt, at de vilde prøve paa at faa Kreditforeninger i det øvrige Kongerige til ogsaa at omfatte Færøerne.

I Danmark er det saadan, at man kan laane op til 60—70 % af Værdien (her, naar det kommer højt, 33 %) med en Tilbagebe-

talingsstid af 40—50 Aar; det vilde der være nogen Mening i; i Stedet for som nu at man bliver nær sagt kvalt i Fødselen.

W.

Oyggjarvegurin.

Undir yvirskriftini »Vegamálið« leggur »Dimmalætting« meg undir at hava sagt hesi orð: »Um Oyggjarvegurin ikki varð gjørdur, hevði tað kanska verið gjørligt at fingið nakað av peningi haðani frá til Porkeris—Hov-vegins«.

Eg havi aldri gjort meg til hund fyri eitt herðablað. Eg var limur av vegne adini og kundi, ifall eg fann tað fyri gott, sett uppskot fram um, at oyggjarvegurin ikki skuldi gerast; men eg veit, at arbeidsmenn í Havn treingja til arbeiði, og eg unni teim hjartaliga ta innloku, teir kunna fáa við at gera oyggjarvegin. Men tað, sum eg helt fram, er tað órættvísa í tí, at summir trafikvegir verða roknadór fyri at verða uppdyrkingarvegir og fáa tess vegna nógv minni tilskot enn aðrir vegir av sama slag.

Havnar kommuna er stór, og í sammeting við t. d. Porkeris kommunu er hon so mikið sterk, at 5 tús. kr. lættliga kundu takast frá oyggjarvegnum til vegin Hov—Porkeri. Hetta segði eg; men at oyggjarvegurin ikki skuldi verða gjørdur, tað talaði eg einki um annað enn tað, ið eg svaraði harra sýslumanni Djuhuus, tá hann ráddi frá at broyta nakað í Suðuroy, tí allir vegir har vóru góðkendir av ministeriinum, og at ministerið ikki vildi, at vegir skuldu verða kombineraðir. Teir skuldu annaðhvort vera uppdyrkingar- ella trafikvegir. Hartil svaraði eg soleiðis: »Til harra Djuhuus vil eg siga, at ifall hann vil rætta seg eftir ministeriinum, so má hann mótarbeida oyggjarvegnum; tí ministerið heldur tað vera rættari at nýta peningin aðrastaðni, og kombineraðir vegir eru framvegis á vegplánum; men allir vit í vegnevndini eru á einum máli um, at oyggjarvegurin skal verða gjørdur«.

J. H. DANBJØRG.

Tannlæknaskipan fyri Thorshavn og Omegns Sygekasse.

Frá 1. apríl í ár hevur Thors-havn og Omegns Sygekasse fingið skipan í lag við **O. Kaabor tannlækna**, hvareftir sjúkrakassin tekur lut í útreiðslum til plomberingar og tilfitt.

Intil limirnir fáa prentaðan príslista, kunnu teir fáa greiðu á hesum við at venda sær til kassameistara **Anthon Andresen**, telf. 104 ella formannin **Joen A. Rasmussen**, telf. 336.

Thorshavn og Omegns Sygekasse

Automobilfjaðrar.

Tær nógv eftirspurdu automobilfjaðrar eru aftur á lagir.

P. J. HANSEN,
Tórshavn, Telefon 242.

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor:
THORSHAVN

Stiftet 1906.

Afdeling:
TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3.

Hovedkontoret i Thorshavn tillige aabent 6—7 for Ind- og Udbetalinger.

Eykatingsetan 1936.

Studning til keyp av sildabáti.

Hr. Anton Jacobsen í Fámjin biður tingið veita sær stuðul vegna tess, at hann ættar at keypa far til sildaveiði og snurruvád.

Tá henda sakin var til 2. víðgerð talaði Djuhuus nevndarinnar vegna og greiddi frá, at nevndin ikki sá tingið at vera fort fyri at veita nakra hjálp.

Dam:

Tað er harmuligt, tá menn eru fúsir at stovna nýggjar fyrirtøkur og byrja nýggjar driftir, at tingið ikki skal kunna veita hjálp; men tá eingin peningur er, so er tað beinast at siga sum er. Var talan um lán, kundi tingið kanska garantera. Men her er talan um eina royndardrift, og maðurin biður um studning.

Holm Jacobsen

kendi ikki mannin, helt málið og triggir aðrir tingmenn fram so ljóðandi broytingaruppskot:

Winther:

Tað er rætt, sum Holm Jacobsen sigur, 2000 kr. er ikki nógvur peningur; men tingið hevur garanterað fyri o. u. 2 milljónir krónur. Vit kunna ikki garantera og garantera út í leysa luft.

Djuhuus:

Tað vóru vøkur orð, ið Holm Jacobsen segði; men tá ið eingin peningur er, so gerst einki.

Soleiðis endaði henda sakin við tí syndarliga úrsliti, at maðurin fær ongan pening. Allir kassar eru tómir. Á sama hátt gekst harra Johs. Vørmadal í Vestmanna og Jørgen Olsen í Vági, sum báðir ætla at byrja nýggjar driftir.

Kallsøy:

Tað er troystaleyst at siga nei, nei og aftur nei, tá menn heita á tingið um stuðul at byrja nýggjar driftir; men eingin peningur er. Her má nakað gerast fyri at fáa pening.

Danbjørg:

Her verður hvønn dag bildið fram, at tíðirnir eru ringar og eingin peningur er; men ein av høvuðsorsøkunum til at eingin peningur er og tíðirnir eru ringar, er tann, at Føroyingar einans lita á tann eina vinnuvegin nevniliga slupplaskiskapin við snøri, og ein einasta marknað, Spanien, sum nú er við at steingjast fyri okkum. Tað er eyðsæð, at hetta óskilið kann ikki ganga við longd.

Vit mega finna aðrar marknaðir og byrja nýggjar driftir. Eg má geva hr. Kallsøy rætt, tá hann sigur, at tað er troystaleyst at svara nei, nei og aftur nei.

Her liggur ein umsókn frá nokrum monnum suðuri í Vági um hjálp til at keypa snerpunót. Teir harmast yvir, at sildin kundi fingist fyri durunum; men hon fer aftur til havs av tí at eingi amboð eru at ganga hana við.

Teir siga í einum brævi til mín, at ein Íslendingur, sum vanur er at nýta snerpunót, er í felag við teimum. So herskildi hortið væl til. Tingið ættar at veita studning til ungar menn at fara út at læra, og eg meini, at tað er rætt; men her hava vit konan mann. Her trýtur bert peningur fyri amboðini, so her átti tingið at styðjað.

Eg loyvi mær at seta uppskot fram um, at sakin fer til 3. víðgerð, vegna tess at eg ætli mær at fram seta broytingaruppskot.

Við 3. víðgerð setti Danbjørg og triggir aðrir tingmenn fram so ljóðandi broytingaruppskot:

»I Stedet for Udvalgets Forslag sættes:

Sagen overlades til vinnuvevndin til Overvejelse og mulig Fremme«.

Hetta broytingaruppskotið fekk einans 10 atkvøður og fall so leiðis niðurfyri.

Viðlíkið varð at svara, at eingin peningur er, og tess vegna kann eingin peningur veitast.

Hin almenna ársroyndin

Í Tórshavnar kommunuskúla verður dagarnar 26.—28. mars hvønn dag kl. 3 og dagarnar 31. mars—1. apríl hvønn dag kl. 8 fyrra partin.

Tey foreldur ella verjar, sum ikki lata skúlasýldug børn síni ganga í nakran skúla, har sum fyriskipað roynd verður hildin, hava tað skyldu at lata tey koma at verða hoyrd við ársroyndina í kommunuskúlanum.

Til at verða til steðar við ársroyndina verða boðin foreldrinum at bønnum ella verjarnum og líkaleiðis oll tey, ið hava áhuga á skúlanum.

Í 1., 2. og 3. klassa verða nýggj børn upptikin friggjadagin 27. mars kl. 12. Tey mega hava koppasæðil við.

Born, ið vilja verða tikin upp í hægri klassar, mega verða roynd saman við hinum bornunum í skúlanum.

Tórshavn. 24. mars 1936.

N. V.

J. DAHL.